

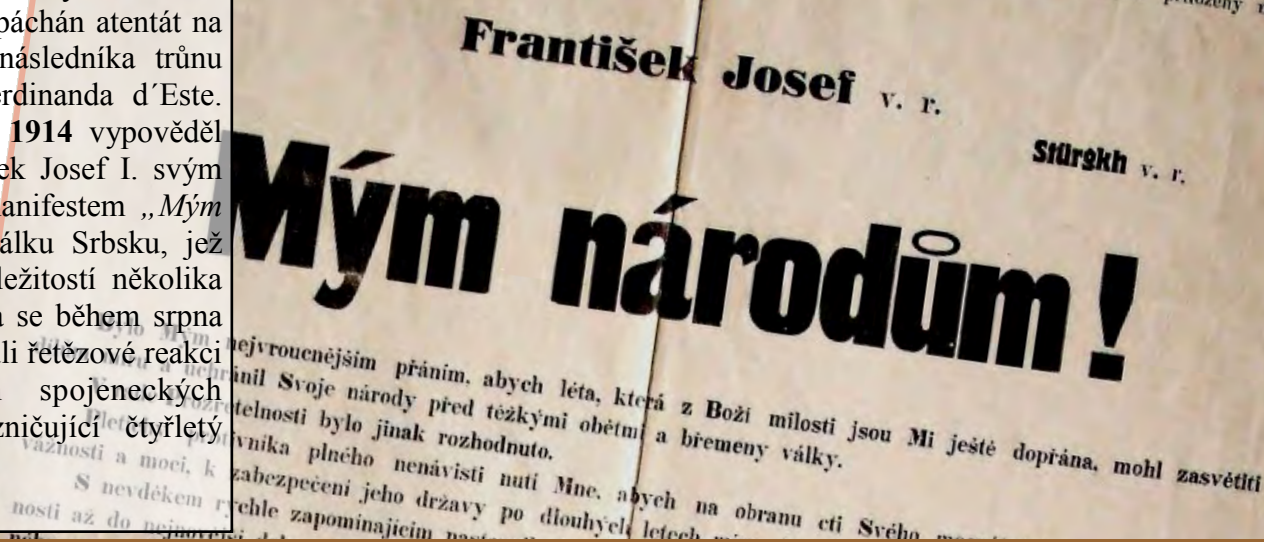
RÁBSKÉ NOVINY

ČÍSLO 25.

KE ČTENÍ ZDARMA

14. SRPNA 2014

28. června 1914 byl v Sarajevu spáchán atentát na rakouského následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este. 28. července 1914 vypověděl císař František Josef I. svým proslulým manifestem „Mým národům“ válku Srbsku, jež měla být záležitostí několika málo dní. Ta se během srpna rozrostla kvůli řetězové reakci navazujících spojeneckých smluv ve zničující čtyřletý konflikt.

MEZI ŘÁDKY

...skrze tebe, můj koníčku, vraný, černý
zanechal jsem doma děvče věrný.
Zařehtej, koníčku, v kasárnách na dvoře,
až pojedem kolem mojí milky,
ať nám dvérka otevře.
Zůstaň věrno, děvče mé,
až uplynou léta vojny,
pak se spolu sejdem.*

V bitvách Velké války bojovali naši pradědové a dědové. Řada z nich se z války nevrátila. Nikdo, kdo přežil boje první světové války, už nežije a nežije už ani mnoho lidí, kteří se o ní něco dověděli od přímých účastníků. Některé rodiny o osudech mužů a žen, kteří odešli do 1. světové války bojovat či byli zasaženi absencí svých blízkých, neví po celé generace vůbec nic. Osudy některých můžeme odkrýt v denících či dopisech:

Celý čas jsem se těšil, že Vás navštívím, ale štěstí nemám Vás ani za 14 měsíců vidět. Odjíždím velice smutný-pomoci si nemohu. Psal můj praděda z fronty domů. A jeho matka psala jemu: ...když tak vyjdu do sadu, ohlížím se na všechny strany a volám. Mé děti drahé, na které straně jste? Jste -li ještě zdraví, nebo živi, a tak pláču každý den. Prosíme Panenku Marii Strašenskou, aby vás pod její roucho ukryla a vás zachránila.

Nic z toho, co mě teď napadá sem napsat se sem nehodí, nemám slov, co k tomu dodat: Mlčím, jsem potichu a myslím na ně - a tak jsem s nimi i po 100 letech, zase v srpnu, v době žní, horkého léta, je jim 20 a svět, zdá se, jim leží u nohou...

Dnes válka snad nehrozí, ale jak se bránit proti zvlí moci, také dobře nevím. (Mohu o tom psát). Ale stejně jako tenkrát, i dnes je zneužití moci nutno považovat za nemorální a toho, kdo ze své pozice zneužívá svého postavení k prosazení svých vlastních zájmů, ten pro mne ztratil cenu, hodnotu lidskou, nevyčísitelnou.

Přeji příjemné počtení a krásný zbytek prázdnin.

Eva Dušková

* citace dopisu z fronty od nezn. vojína

JSEM TADY RÁD

Jméno: **Zdeňka
ŘEZNÍČKOVÁ**
Věk: **54**
Zaměstnání: **ředitelka muzea Šumavy**
Bydliště: **Sušice**

Nemusíte jako návštěvník obdivovat památky jen za sklem ve vitrínách, ale můžete je vzít do ruky a přemýšlet, komu patřily, kdo je používal.

Je to zvláštní pocit, když máte v ruce autentické předměty, například bronzovou sekyrku, antický

„ ... práce v muzeu umožňuje, že se té historii můžete dotknout“.

skleněný pohárek, gotickou sochu, renesanční cínovou mísu... Jaká byla doba, kdy ty věci vznikly, jací byli

Mohla byste se našim čtenářům ve stručnosti představit?

Narodila jsem se v Kladně, kde jsem vystudovala gymnázium a potom historii na FF UK v Praze. Jsem 27 let šťastně vdaná a radost mně i manželovi dělá naše dcera, která studuje psychologii na FF UK v Praze.

Jaké jsou Vaše koníčky?

Koníčkem pro mne bylo vždy moje zaměstnání, tedy "muzejníčina", ale v poslední době i v tomto oboru narůstá nebyvalou měrou byrokracie, takže už to není ono. Ale regionální dějiny a mapování drobných památek mne stále baví. Mým dalším koníčkem je literatura. Ráda čtu především detektivky a historické romány od V. Vondrušky a L. Vaňkové.

Co Vás zaválo z Kladna na Šumavu?

To je jednoduché - manžel pochází odsud a když jsme se vzali, tak jsem se sem odstěhovala. Tehdy jsem právě dokončila své vysokoškolské studium, v Kladně jsem prakticky neměla možnost pracovat v oboru a dojíždět do Prahy jsem nechtěla. Šumava a Sušice byl dobrý nápad a dodnes toho nelituju.

V čem si Vás Šumava nejvíce získala?

Rok před tím, než jsme se s manželem vzali, jsem tu byla celé prázdniny na brigádě v kempu v Novém Městečku pod stanem a většinu volna jsme věnovali tomu, že jsme procházeli a projížděli Šumavu od Železné Rudy až k Lipnu.

Pro rodilého Kladeňáka to byly úžasné zážitky a trvalo mi možná další dva měsíce, než jsem se po návratu srovnala s tím kladenským "velkoměstem". Je tu především příroda, která se mění podle ročního období. Také je tu ještě hodně míst, kde nikoho nepotkáte, i když se ze Šumavy v poslední době stává doslova turistická magistrála. A potom dějiny tohoto regionu, které jsou právě v této části naší země velice pestré a poměrně komplikované. Stále je co objevovat. Ale abych byla trochu spravedlivá - i Kladno se za těch dvacet let změnilo k lepšímu, jako město je mnohem čistší a i tam se ráda vracím.

Jaké je na Šumavě Vaše nejoblíbenější místo?

Těch by bylo ... Ale abych pravdu řekla, více mi k srdci přirostlo předhůří Šumavy - Strašínsko, Buděticko, Kolinecko ...

Čím Vás zlákal muzejnictví a co je z vašeho pohledu na něm nejzajímavější?

Historie mne bavila vždycky, ale práce v muzeu umožňuje, že se té historie můžete "dotknout".

jejich majitelé, jak žili, pracovali a bavili se ?

Co je naopak obecně největší bolestí správy muzea?

To lze říci velice stručně - neustále narůstající byrokracie a trvalý nedostatek financí.

Kdy Vám bylo v tomto období nejhůře a co naopak považujete za svůj největší pracovní úspěch?

Letos budu ředitelkou muzea dvacet let a pro mne i pro muzeum to bylo období plné změn. Nejhorší ale byly pro mne asi poslední dva roky, kdy jsem se věnovala projektu rekonstrukce a dostavby části sušického muzea. Celý tento projekt provázela řada neskutečných problémů, kotrmelců a byrokratických nesmyslů a bylo to celé nejen časově, ale pro mne i psychicky poměrně náročné.

Ale nakonec se to všechno podařilo a já z toho mám opravdu radost, protože nový objekt se zatím všem líbí. Takže je to asi i můj největší úspěch a zároveň zrealizovaný sen. Když jsem totiž před dvaceti lety do sušického muzea přišla, bylo to jedno z mých přání, co bych tu chtěla změnit.

Ale nejde tu jen o Sušici, podařilo se také rozběhnout rozsáhlou rekonstrukci naší pobočky v Kašperských Horách, kterou snad dokončíme v příštím roce. Mám také velkou radost z toho, že Muzeum Šumavy je uznávanou a respektovanou institucí (což je samozřejmě zásluha všech, kteří v něm pracují) a že se to projevuje i ve sbírkové činnosti. Důkazem je například sbírka skla, kterou nám před několika lety daroval švýcarský sběratel a jejíž hodnota je několik milionů korun.

Těší mne, že svůj podíl na tom všem mám i já.

Na co byste čtenáře RN nalákala do Muzea Šumavy?

Myslím, že ve všech pobočkách našeho muzea je k vidění celá řada zajímavých věcí, - mechanický betlém, sbírky skla, přírodovědná expozice atd., ale magnetem jsou samozřejmě i krátkodobé výstavy.

Pro letošní rok jsme dále připravili například prázdninovou výstavu panenek Barbie a potom unikátní výstavu cca 60 kostýmů a řady rekvizit ze známých českých filmových pohádek (například Krkonošské pohádky, Anděl Páně, Lotrando a Zubejda...).

pokračování ze s. 2

V Kašperských Horách budeme mít velice zajímavou interaktivní výstavu Společenský život hmyzu, kde budou k vidění nejen živé "exponáty" (třeba termity nebo čmeláci), ale také model mraveniště lesních mravenců ve skutečné velikosti (a se skutečným jehličím), model termityště vysoký ca 170 cm.

Od 1. srpna je otevřena výstava Umění gotiky v krajích Otavy a Úhlavy a řada dalších zajímavostí. Takže si snad každý návštěvník vybere něco, co ho potěší.

Otázka na závěr: - Co Vás v poslední době nejvíce naštvalo a naopak potěšilo?

Obecně mne štve kdykoliv a kdekoliv lidská hloupost a malichernost. A potěšila mne dobrá kniha např. od mého oblíbeného autora V. Vondrušky.

Děkuji za rozhovor.

Josef Růžička

UDÁLOSTI / OBEC BOJANOVICE

Své „**ano**“ si před kapličkou 12.7.2014 řekli Martin a Veronika

8. ročník ACHYLKA CUP 2014

TURNAJ V NOHEJBALE o putovní pohár SDH Bojanovice

v sobotu 13.9.2014 od 10.00 h (prezentace od 9.00)

Pro vítěze - sud piva!

Občerstvení zajištěno!
Srdečně zvou hasiči Bojanovice

Prosíme o potvrzení účasti - co nejdříve - mallem, tak tlf nebo sms 776 80 50 60 díky Hasiči Bojanovice

UDÁLOSTI / OBEC ČEPICE

O druhém prázdninovém víkendu pořádal SDH Čepice druhé **letní splouvání řeky Otavy**. Všechny osm posádek se s radostí spustilo na vodu a vydalo se na trasu Čepice - Strakonice s nočním tábořením ve Střelských Hošticích.

Na závěr nutno podotknouti, že všechny lodě v pořádku dopluly do přístavu.

Ahóóój zase příště.

-hw-

UDÁLOSTI / OBEC ČEPICE

Výstava v Galerii U Valdmanů

Vraťme se ještě krátce k výstavě, která proběhla o víkendu 7. a 8.6. v improvizované galerii u Valdmanů Čepicích.

Výstava by se dala rozdělit na dvě části – byly zde prezentovány jak výrobky a díla místních (kresby, malby a fotografie Jany Valdmanové, háčkové výrobky p. Valdmanové st., fotografie J. Potužníka, pletené výrobky z papírových dutinek J. Markové), tak předměty, které čepičtí obyvatelé sbírají.

Unikátní byla a snad největší zájem vzbuzovala expozice preparovaných ryb (V. Bublík, Žichovice), dále tu mohli návštěvníci nalézt sbírku starožitných háčkových a šitých doplňků (J. Kábová), turistických známek (J. Lohberger), pivních sklenic (M. Marek), starožitných mlýnků (J. Valdman), nálepek na sirky, pohlednice, staré fotografie Čepic, kravské zvony a zvonečky, sbírku starých motocyklů, na kterou přispěli majitelé vraků z celé vsi, pivní lahve, staré kočárky pro panenky..

Pozoruhodné bylo věkové rozpětí vystavovatelů, které se pohybovalo od šesti do osmdesáti let.

Výstava již třetím rokem přispívá k pohodové atmosféře o pouťovém víkendu, lidé si výstavu nejen prohlédnou, ale o exponátech diskutují, přispívají informacemi, doplňují, vyměňují atd. V tomto ohledu byli pro celkovou atmosféru velkým přínosem hostitelé Valdmanovi, kteří připravili výborné pohoštění. U točené dvanáctky se totiž povídá velmi příjemně, a tak se návštěvníci rádi zdrželi déle. Během víkendu zhlédlo výstavu kolem stovky lidí, o čemž svědčí zápisy v knize návštěvníků. Několik komentářů za

všechny: "Přátelé, kamarádi! Toto galerijní stodolní vystavování je naprosto geniálním balzámováním na duši. Je patrné, že zde žije kulturní obyvatelstvo, které si udělá čas na uspořádání této krásy. Všem zúčastněným VIVAT a díky!"
"Moc se nám tady všem líbilo, je vidět, že tím žije celá vesnice! Pivo vynikající..." text a foto -jk-

Neuvěřitelná cesta z Klobouk do Čepic

Několik let jezdíme do Pošumaví ke známým, přesněji řečeno k nově získaným výborným přátelům. A jak k tomu přišlo? Například tak, že se našel v šuplíku deníček s adresami bývalých spolubojovníků ze základní vojenské služby z let 1981–1983 a někteří z nich byli z Pošumaví (Rabí, Pačejov, Plánicko). Na část adres se kluci ozvali a začalo pravidelné setkávání.

Pozvali jsme je na jižní Moravu, kam pravidelně jezdí pracovat na vinobraní a na oplátku my k nim.

Při poznávání Pošumaví a Šumavy jsme propadli kouzlu přírody, klidu a přívětivosti místních lidí. Když si Jarda Lohberger se svojí partnerkou Jiřkou Kábovou koupili statek v Čepicích, bylo rozhodnuto. Při jedné návštěvě hradu Rabí jsem při pohledu do krajiny na protékající řeku Otavu a na město Rabí pronesla: „*To si nemůžeme nechat jen pro sebe, sem musíme jet i s ostatními klobouckými!*“

Rozhodli jsme se ale pro nás v nevhodný čas, a to v době, kdy probíhala v Čepicích velká sláva odhalení nádherné sochy sv. Jana Nepomuckého. Všichni ve vesnici měli plno práce s organizací, a tak v termínu, kdy jsme přijeli, nezbylo už na družbu moc času a energie.

pokračování na s. 5

UDÁLOSTI / OBEC ČEPICE

Přesto jsme náš první výlet do Čepic v roce 2012 uskutečnili - ve čtvrtek vyjel předvoj – osobní vozidlo naložené produkty jižní Moravy. Naše skupina věkově 18–52 let se vydala po páté ráno autobusem do Brna a odtud vlakem směr Žichovice.

I to byl pro některé z nás neuvěřitelný zážitek, jelikož jsme vlakem necestovali i přes dvacet let. Na nádraží nás vítali zástupci Čepic

s transparentem „Čepice

zdraví Klobouky“. Ubytování v Žichovicích v restauraci a penzionu Na Růžku v době konání místní pouti bylo super. Dobrá parta z Otavatour Sušice nám zapůjčila loď na trasu Sušice–Rabí. Pro nás suchozemce provedli instruktáž a pomohli nám odrazit se od břehu vstříc nečekaným zážitkům. Už jen nezapomenutelné věty typu: „Zastavte u jezu a loď přeneste!“ nebo otázky: „Jak budeme brzdit, kde to má brzdu?“, po zastávce u čepického mostu: „Sem budeme vodit vnoučata a řekneme jim, že tady se babička s dědou poprvé po pětadvaceti letech manželství společně udělali.“ Prostě většina z nás už je pokřtěna Otavou.

Večery jsme trávili u táboráku v Čepicích a na pouťové zábavě v Žichovicích, kde jsme si zakřepčili při hudbě Orchidea. Navštívili jsme město Rabí s prohlídkou hradu v doprovodu průvodkyně, jejíž specifický výklad si vybavujeme dodnes. Při první návštěvě se nám maximálně věnovali naši přátelé. V dalších letech zdravíčko nebo zaměstnavatel neumožnili vyrazit opět do Čepic.

Letos se to konečně povedlo, tentokrát po řádném naplánování na 20. června, kdy jsme vyrazili na druhé víkendové setkání v pořadí. Opět dobře zásobeni domácími produkty k pití i jídlu. Čekala nás společná akce s místními hasiči a dalšími obyvateli malebných Čepic. Vodu jsme sjeli, i když jsme z nepotopitelných kanoí udělali i dvě ponorky. A večer hurá do kempu a místní klubovny SDH v Čepicích, kde se pro nás chystalo bohaté pohoštění, dobrá hudba a nálada! Ale především skvělá parta těch správných lidiček. Všem moc velké díky.

Sobotní výlet do Kašperských Hor a na hrad Kašperk – pěkně po zelené nahoru a dolů – byl docela slušný sportovní výkon. Večer zábava na žichovické pouti s noční prohlídkou zámku. A nedělní procházka přírodou kolem Čepic a Žichovic. Nikomu se po dobrém obědě nikam nechtělo, ale vlak nečeká. Tak tedy rozloučit, pozvat Čepické do Klobouk a za rok se těšit zas v Čepicích na shledanou. Ještě jednou za všechno mockrát díky, lidičky. Je u vás krásně a obdivujeme, že v tak malé vesničce dokážete dělat tak dobré akce jako masopusty, zajímavé výstavy a setkání. Jen se nedejte odradit a pokračujte s nadšením.

Něco krátce o Kloboukách u Brna

Klobouky u Brna jsou město v okrese Břeclav v Jihomoravském kraji, 29 km jihovýchodně od Brna v údolí Klobouckého potoka. V roce 2013 zde žilo přes 2 tisíce obyvatel. V okolí Klobouk se nacházejí rozlehlé lesy, kopce Zumperk a Nedánov a velký počet vinic. V roce 1298 byla obec povýšena na městečko. O historii a současnosti městečka vás informují stránky www.kloboukyubrna.eu.

V letošním roce se těšíme na slavnostní otevření zrekonstruované Sokolovny, protože nemáme možnost kde pořádat zábavy, hraní ochotnického divadla souboru VÝDUS i nácvik na Štěpánskou veselici a vystoupení recesní taneční skupiny DEZORIENT VOHAVA. Plesy se u nás sice konají, ale v tělocvičně místní školy to není ono. Svatovavřínecké hody a odehrávky se konají v srpnu, kdy, pokud je dobré počasí, se zábava pořádá venku a naše krásné pestré kroje tak lépe vyniknou. V Kloboukách nám chybí voda, řeka, rybník nebo alespoň koupaliště. Jsme krásně v dolině, na kopci se nám tyčí větrný mlýn a nádherná zeleň listnatých lesů a vinogradů všude okolo. Přijďte se k nám podívat.

Tak tedy za rok opět ahooyj v Čepicích!

Jarmila Janoušková, Klobouky u Brna

UDÁLOSTI / OBEC ČEPICE

Třetí ročník setkání harmonikářů v Čepicích

Tradičně již třetím rokem druhou sobotu v červenci se v Čepicích scházejí harmonikáři s dalšími hudebníky, zpěváky a všemi příznivci dobré muziky i nálady.

V letošním roce se uskutečnilo již třetí setkání, které opět pořádal Svaz dobrovolných hasičů a na kterém zazněly skladby v převážně lidovém tónu. Zahráli je harmonikáři z blízkého i vzdáleného okolí. V útulném areálu tábořiště se sešlo víc jak 10 účinkujících za podpory velkého počtu návštěvníků a prožili společně krásné sobotní odpoledne a podvečer při zpěvu a dobré náladě.

Celým programem nás provázel Jan Míčka ze Žichovic. Po úvodní skladbě "Už z hor zní zvon", kterou na trombon zahrál Jaroslav Kostečka, jako první vystoupili Úterníci z Horažďovic, kteří svým šarmem ihned rozezpívali početnou skupinu svých příznivců. Částečné uklidnění přinesli manželé Špedlovi z Klatov, kteří si za své vystoupení zasloužili velké uznání.

V přehlídce následovala celá řada kvalitních účinkujících, jako např. Jaroslav Kostečka z Nezdic, Zdeněk Krýsl z Volšov u Sušice, Josef Lhotecký z Nemějic, Josef Doubek z Kašovic u Sušice. Poté svým vystoupením zaujal návštěvníky 85 letý Vladimír Hanžl z Budyně, který se na harmoniku začal učit hrát až ve svých 80 letech. V průběhu odpoledne každý harmonikář postupně ukázal něco ze svého umění, někdo to doplnil i o informace a zajímavosti o hraných skladbách. Následně se kvalita neustále zvyšovala a dále vystoupili Jan Štěch z Budčic, Jan Míčka ze Žichovic a na závěr domácí bratři Ježkové, kteří vystoupení harmonikářů ozvučili.

Odpoledne uteklo jako voda, společná fotografie všech přítomných harmonikářů byla jedním z dalších vrcholů setkání. Věříme a doufáme, že přítomní se dobře bavili a příště přijdou opět. Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kdo se jakýmkoliv způsobem na zajištění tohoto setkání podíleli.

-jš-

Setkání s kytaristou Lubošem POSPÍŠILEM

A jako třešnička na dortu červencových událostí se na jeho samém konci uskutečnilo přátelské setkání s kytaristou Lubošem Pospíšilem. Akce se konala v Občerstvení ve Dvorku v Čepicích a opravdu se povedla. Zazněly jak jeho staré známé skladby, tak i úplné novinky. Dle potlesku bylo jasné, že se jeho hudba líbí. Kéž by bylo více takovýchto akcí!

-hs-

UDÁLOSTI / OBEC RABÍ

Jsem asi políbená divadelní múzou Thálií, když jsem si ve spolku ROSa vymyslela **třídenní přehlídku ochotnických divadel ve hradu Rabí.**

Vše začalo domlouváním už v březnu, kdy jsem oslovila ochotníky ze širokého okolí, zdy by mohli hrát první červencový víkend. Nakonec to klaplo včetně domluvy financování.

S plakáty a reklamou v tisku pomohl hrad (díky Radko Půroková) a rozvést je po okolí a kempech už pro mne byla maličkost.

V pátek 4.7. jsme přivítali **strašínské** ochotníky, v sobotu hrál spolek ze **Žihobce** a neděle patřila ochotníkům z **Újezda u Plánice.**

Nutno podotknout, že všichni aktéři již ve hradu hráli a rádi se sem vrací. Zhlédli jsme v celkovém počtu **221 osob** divadelní kusy vážné i komediální.

Přišli návštěvníci z okolních obcí, fanouškové jednotlivých souborů, kempři a také pár lidí z Rabí. Fungovalo občerstvení, počasí nám přálo a festivalová přehlídka splnila svůj účel – poskytnout lidem jinou zábavu než doma u televize nebo v hospodě.

Akce byla nakonec kvůli sníženému pronájmu hradu (díky pane kasteláne Brožo) i malinko výdělečná, ale na kultuře se dnes těžko vydělává i jiným.

Polibek múzy Thálie asi přetrvává, už přemýšlím, koho ve stejný termín jako letos pozvu příští rok, abychom poznali také jiné soubory...

Přijďte se podívat?

PS: Nechtěl by někdo u nás v Rabí zvednout z popela zapomnění divadelní tradici spolku Vlastimil?

Ráda pomůžu a určitě by se našli i herci.....

-mj-

RÁBSKÝ FESTIVAL 4. - 6.7.2014 amatérských divadel hrad Rabí

Hlinovatky zatím letos neoficiálně...

Nestačí jen o záměrech mluvit a plánovat je, nejdůležitější je dosáhnout jejich realizace...

Od podzimu 2012, kdy jsme se poprvé sešli s několika občany a starostovým souhlasem nad mapou Hlinovatek s balíkem reklamních katalogů, abychom si ujasnili, co vůbec chceme, zda to chceme a co pro to máme udělat, už uplynuly téměř 2 roky.

Dnes plácek pro děti nabírá konečně svoji podobu. Jako ve všem ostatním bylo i zde důležité jednání o financích. Spolek by takovou výzvu sám finančně neunesl, a tak nezbývalo než oslovit **partnery – město Rabí a TJ Sokol Rabí.**

Lanovka a šplhací sestava už stojí a zbývalo dokončit dopadovou plochu, celý areál uklidit a vybudovat pískoviště. Brigáda byla plánovaná na sobotu 12.7. od 9 hodin až do 18 hodin. Roznesla jsem asi 50 pozvánek nejen členům ROSy, ale také rodičům dětí a byla jsem skeptická k účasti. Zase to bude jen pár lidí, kteří se zúčastňují všech akcí. Jaké bylo moje překvapení, když jsem v to sobotní ráno napočítala na plácku asi 15 lidí, odpodlede přišlo ještě dalších 5.

Pokračování na s. 8

UDÁLOSTI / OBEC RABÍ

Lanovka s atestem pro děti od 4 – 12 let, převážet se může 1 osoba do 80 kg váhy, šplhací sestava s atestem pro děti od 6 – 12 let, pískoviště pro všechny věkové kategorie, provoz celoročně.

postaveno na dobrovolné práci několika členů spolku, kteří bez nároku na odměnu ve svém volném čase vše zajišťují. Jsem ráda, že i město Rabí se může alespoň malinko v tomto směru k ostatním obcím přiřadit a že si i naše děti mají kde hrát. Děti se rodí a budeme rádi, když tady budou mít své zázemí.

PS: Poděkování patří ještě Evě a Jarce (roz. Forejtovým) za dar 1000,-Kč na Hlinovatky a slova povzbuzení a obdivu a potom neznámému dárci hraček, které kdosi postavil u čp.151 a už jsou na pískovišti používány. Díky všem za práci pro společnou věc .

-mj-

😊 Zájezd do plzeňské Techmánie

Zveme všechny občany z Rabí, Bojanovic a Čepic na zájezd **v neděli 14.září 2014 do Plzně.**

Navštívíme nově zrekonstruované interaktivní muzeum Techmánie Science Center s expozicemi, na které si můžete sáhnout a poměřit své síly a rozum.

Navštívíme expozice: **Vodní svět, Lidské tělo, Přijď na to, Historickou expozici Škoda a Top**

Secret. Zjistíte, jestli běháte rychleji než slepice, zařvete více než lev a pod.

Můžete navštívit nové planetárium s projekcí ve 3D, která vytváří dojem, že stoupáte až ke hvězdám, oblečete se do skafandru...

Hravé odpoledne nejen pro děti, ale i pro dospělé.

Odjezd je z náměstí v Rabí v **8:30 hodin**, pro přihlášené občany z Bojanovic a Čepic zajedeme do obcí. Vybíráme na dopravu za dospělé 100,-Kč, děti do 15 let zdarma. Příhlášky v Infocentru Rabí nejpozději

do 12.9.2014.

Informace o vstupném do Techmánie naleznete na webu.

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI aneb CESTA ZA POKLADEM OTAVSKÉHO VODNÍKA

ky, strachový pytel, lovení rybiček, trampolína apod.

Občerstvení zajištěno, vstupné dobrovolné.

V případě deště přesuneme hru do kulturního domu v Rabí.

Přijďte se poslední den prázdnin pobavit a zahrát si!

V neděli **31.8.2014 od 15 hodin**

budeme hledat na hřišti v Rabí a okolo Šibeňáku poklad vodníka z řeky Otavy. Téma letošní prázdninové hry: „**Vodníci a Bubáci**“.

Na děti a rodiče čekají stanoviště s úkoly a na hřišti doplňkové disciplíny: střílení ze vzduchov-

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA OBCE 2014

Na následujících stranách daly Rábské noviny prostor k prezentaci volebních programů, kandidátek do nadcházejících voleb do obec. zastupitelstva. Veškeré zveřejněné materiály jsou otištěny v pořadí, jak byly zaslány. Obsah vyjadřuje názory a postoje svých autorů, nikoli redakce.

Všechny kandidáty většinou znáte ze svých obcí. Prosíme Vás, přijďte volit a vyberte si zastupitele pro další 4 leté období. Jestli označíte křížkem celou kandidátku sdružení nebo budete vybírat svých 9 zastupitelů ze všech sdružení, záleží jen na Vás. Čtěte pozorně pravidla pro hlasování, které dostanete na konci září do svých schránek společně s volebním lístkem. Volit můžete kvůli svému zdravotnímu stavu i doma, jen se nahlašte na úřadě, aby Vás volební komise mohla navštívit. Další číslo Rábských novin vyjde až po volbách v říjnu, kdy Vám představíme nové zastupitele města Rabí. Komunální politika se týká opravdu každého z nás.

-ed-

-red-

Sdružení nezávislých kandidátů – DOBŘÍ MÍSTO PRO ŽIVOT – Rabí, Bojanovice a Čepice

Kandidáti:

1.	Miroslav Kraucher,	31 let, Rabí
2.	Eduard Potužník,	40 let, Čepice
3.	Marie Jamrichová,	55 let, Rabí
4.	Mgr. Roman Lupíšek,	32 let, Rabí
5.	František Švehla,	29 let, Bojanovice
6.	Irena Koutníková,	52 let, Rabí
7.	Otakar Kristofovič,	32 let, Rabí
8.	Roman Vintr,	41 let, Rabí
9.	Petr Tuček,	40 let, Rabí

Vážení občané Rabí, Bojanovic a Čepice,

jako lídr této kandidátky se Vám pokusím objasnit své pohnutky, které mě vedly k sestavení kandidátky pro komunální volby v říjnu t.r.

Všichni mnou oslovení kandidáti mají zájem o dění v obci a většinou pracují pro místní spolky a navštěvují pořádané akce. Já osobně mám zájem změnit něco, co změnu potřebuje.

Vtáhnout a zaktivizovat více občanů z obcí do veřejné práce. Vybudovat si společně dobré místo pro náš život a život našich dětí.

Zastupitelé mají mít čas na projednávání jednotlivých věcí na širší platformě, všemu by měla předcházet diskuse na odborné úrovni a zjištění všech údajů a možností potřebných pro rozhodování. Více hlav více ví. Důležité je umět prosazovat potřeby a názory občanů v diskusi s ostatními zastupiteli, věci vysvětlovat a hledat společně řešení.

Mít zpětnou vazbu od občanů při vyřizování jejich potřeb. Je jasné, že starosta v úřadu má asi nejvíce času na zjišťování informací a možností, jak vše řídit a směřovat, ale důležité je vše konzultovat bez emocí, bez zastírání faktů, jednat na rovinu, potlačovat svá ega, konstruktivně a smysluplně diskutovat. Starosta je tady hlavně pro lidi, je na veřejném pranýři v každé minutě svého života a ve funkci jsou vidět nejen jeho vlastnosti, ale hlavně posuzována slova a sliby, které pronese. Jako člověk musí být rovný v jednání s lidmi, pevný v názorech, ochotný naslouchat druhým a přiklonit se ke správným úsudkům, spravedlivý, přející, vstřícný, s čistým svědomím, hlavně by obecně měl mít dobrý vztah k lidem, slušné chování a pochopení, měl by si vážit práce každého člověka pro blaho obce.

V tomto duchu bych chtěl pro obec pracovat spolu se zvolenými zastupiteli.

Budete-li nás volit pro následující čtyřleté volební období, věřím, že povedeme obec správným směrem. S jednotlivými kandidáty, jejich názory a našim volebním programem Vás seznámím v měsíci září formou „volebních novin“, které obdržíte do schránek.

Miroslav Kraucher

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA OBCE 2014

Sdružení nezávislých kandidátů

“PRO VÁS A NAŠE OBCE”

Vážení přátelé,

Přichází čas, kdy opět budeme volit představitele našeho města a obcí.

Čas, kdy všichni můžeme rozhodnout o věcech, které nás trápí, které bychom mohli zlepšit, které bychom mohli změnit.

Čas, kdy každý z nás cítí odpovědnost za naši budoucnost a za budoucnost našich obcí.

“PRO VÁS A NAŠE OBCE” je zde **Sdružení nezávislých kandidátů**,

které se uchází o Vaše volební hlasy ve volbách do zastupitelstva obce, které se konají 10. a 11. října 2014

“ ČLOVĚK MUSÍ VOLIT A NIKOLI PŘIJÍMAT SVŮJ OSUD “

O Vaši podporu se ucházejí tito naši kandidáti:

Petr Nový, 51 let, živnostník, Bojanovice, bez politické příslušnosti.*“...život nás často staví před hotovou věc, dnes máme možnost volby - měli bychom ji využít”***Václav Hejpetr**, 45 let, řidič MKD, Rabí, bez politické příslušnosti.*“...určitě by bylo dobré zlepšit údržbu zeleně (pravidelné sečení trávy) a v zimním období údržbu chodníků a komunikací ve všech obcích”***Petr Balcar**, 50 let, živnostník, Rabí, bez politické příslušnosti.*“velmi rád bych se podílel na zlepšení a zkvalitnění života v naší obci”***Josef Růžička**, 34 let, normovač, Rabí, člen KDU-ČSL.*“aktivně se podílet na rozvoji našich obcí”***Václav PINKAS**, 41 let, směnový mistr, Rabí, bez politické příslušnosti*“... pro přátelské soužití občanů v naší obci.”***Martin JŮN**, 42 let, vedoucí cestmistr, Bojanovice, bez politické příslušnosti.*“...pro hezčí obec, vztahy a komunikaci s občany, pro zlepšení obecních komunikací”***Josef Zahrádka**, 42 let, instalatér, Čepice, bez politické příslušnosti.*“Mým hlavním cílem je získání partnerského města ze SRN, čímž se mimo jiné dostaneme ke snadnějšímu přístupu čerpání evropských dotací ve prospěch zvelebování našich třech obcí.”***Vilém RŮTA**, 62 let, důchodce, Bojanovice, bez politické příslušnosti.*“...rozum v rukách, rozum v hlavě”***Zdeněk VICHŘ**, 37 let, živnostník, Rabí, bez politické příslušnosti.*“...bez práce nejsou koláče”*

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA OBCE 2014

Sdružení nezávislých kandidátů „PRO VÁS A NAŠE OBCE“

Vám představuje společný volební program,

kterým se uchází o Vaši podporu v komunálních volbách, které se konají 10. a 11. října 2014

1. zajištění lepší činnosti Městského úřadu

pravidelná výjezdní zasedání zastupitelstva Města Rabí do Čepic a Bojanovic
 efektivní čerpání finančních prostředků ze strukturálních fondů EU
 získání partnerského města v Bavorsku
 vyhláška o zákazu podomního prodeje
 efektivnější hospodaření s lesním a obecním majetkem
 změna územního plánu
 zveřejňování uzavřených smluv Města Rabí na jeho webových stránkách
 rozesílání důležitých informací, pozvánek, zápisů jednání zastupitelstva občanům elektronickou poštou
 zatraktivnění webových stránek Města Rabí, např. odkazy a kontakty na spolky, domácí podnikatele, služby v obcích
 zachování a případné posílení Mateřské školy v Rabí podporou zřízení denního mateřského centra
 zvýšit příspěvek pro novorozence
 zajistit alespoň na pár hodin týdně praktického lékaře v Rabí
 rozšířit nabídku služeb pro seniory
 pravidelné rozbory vody veřejného vodovodu
 zachování pošty v Rabí
 zlepšení technického zázemí a vybavení obce - častější údržba zeleně a zajištění kvalitní zimní údržby v obcích
 (např. využití nezaměstnaných osob v obci)
 spolupráce s chalupáři, kteří se podílí na rozkvětu obcí

2. podpora místních spolků

zkvalitnění vybavení JSDHO Rabí a podpora mladých hasičů
 rekonstrukce hasičské zbrojnice v Čepicích
 zlepšit spolupráci s okrašlovacím spolkem ROSA a více podpořit Rábské noviny

spolupráce s mysliveckým sdružením Březinka
 rekonstrukce Turistické ubytovny v Rabí
 rozšíření stávající klubovny (společenské místnosti) SDH Bojanovice a úprava garáže

3. podpora kulturních, společenských a sportovních akcí ve všech obcích

obnova, podpora a zachování tradic, např. pořádání půlnoční bohoslužby v Rabí
 efektivní využití kulturního domu v Rabí
 podpora akcí, které mohou společensky sloučit naše obce

4. rekonstrukce části náměstí

obnovení přechodu pro chodce v Rabí na náměstí
 přesunout parkoviště z centra města vybudováním nového odstavného parkoviště
 zachování a rozšíření sítě autobusových linek
 parkovací karty pro občany obcí – bezplatné parkování v Rabí

5. zlepšení infrastruktury ve všech obcích

podpora cyklostezky podél řeky Otavy, možnost napojení až do Sušice
 oprava zadní cesty přes cihelnu z Rabí do Bojanovic

6. zlepšit a zefektivnit odpadové hospodářství

větší počet kontejnerů na odpad, přidat kontejnery na textil a bioodpad
 zlepšit svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu a tím nepodporovat výskyt černých skládek

7. prohloubení spolupráce a komunikace s OD Soběšice

údržba místních komunikací při sezónních pracích

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA OBCE 2014

Sdružení nezávislých kandidátů

"Za budoucnost Města Rabí, Bojanovice a Čepice "

pro volby ve dnech 10. a 11. října 2014 do zastupitelstva města Rabí

Milan Leopold,	56 let, starosta města Rabí
Marie Löffelmannová,	53 let, soukromá podnikatelka
Zdeněk Boltík,	56 let, mistr lesní výroby
Ludvík Löffelmann,	55 let, soukromý podnikatel
Věra Těhleová,	37 let, státní úřednice
Radka Janěčková,	40 let, na mateřské dovolené
Bc. Lucie Leopoldová,	23 let, studující
Radek Polanka,	30 let, řidič z povolání
Bohuslav Barborka,	48 let, soukromý podnikatel

Dovolte, abych se s vámi podělil o několik myšlenek a názorů některých spoluobčanů.

Snahou zastupitelstva města Rabí bylo vybudovat byty, ať rekonstrukcí nebytových prostor nebo stávajících. Naším cílem je stabilizovat mladé rodiny v bytech s přijatelným nájmem a seniorům zkvalitnit klidné stáří. V poslední době se však setkáváme s tím, že někteří nájemníci nemají na zaplacení nájmu, elektřiny, jiní vybydlí byt a chtějí se stěhovat do zrekonstruovaného nového bytu, nebo se nesnesou se sousedy. Za-

znívají názory na malou využitelnost kulturního domu. Jako správní hospodáři se musíme starat o obecní majetek. KD jsme kompletně zrekonstruovali. Když zorganizujeme společenskou akci s občerstvením, třeseme se, zda vůbec lidé přijdou. Někteří lidé starší generace se nezúčastňují akcí vůbec a mladí lidé mají jiné priority, jiné zájmy. Tradiční bály zachrání tombola a i tak účast upadá. V současné době chodí do KD cvičit děvčata a od září chceme začít pravidelně hrát stolní tenis, neboť jsme svépomocí opravili 4 hrací stoly.

Je škoda, že na veřejná zasedání chodí stále ti samí občané, celkem 5. V případě, že se jednalo o rozdělování bytů, byla účast hojná.

Následně se různě získané kusé informace probírají u piva a tyto jsou často zkreslené a někdy i nepravdivé. Toto svědčí buď o nezájmu občanů o dění v obci a nebo si myslí, že je vše v naprostém pořádku?

Nyní bude kandidovat několik sdružení nezávislých kandidátů. Tento postup je zcela na místě, alespoň občané – voliči budou mít větší prostor pro volbu svého kandidáta. Mrzí mne však jedna věc. Většina těchto potencionálních kandidátů se minimálně zúčastňovala, nebo nebyla na žádném veřejném zasedání zastupitelstva, nepřišli s podněty k zlepšení života v obcích. Toto svědčí o absenci komunikace nebo silné podceňování práce ve veřejné správě a komunální politice!

Těžké stroje OD Soběšice ničí obecní cesty. Nemůžeme zabránit zákazem ježdění těžkým strojem po obecních cestách, neboť jim musíme umožnit přístup na pozemky, na kterých hospodaří. V současné době jsme v jednání s představitelem OD Soběšice o spolufinancování zadní cesty do Bojanovic.

Rábští hasiči chtějí novou výjezdovou techniku. Pro potřeby obcí stávající hasičská cisterna CAS je dostačující, vždyť jsme do hasičské techniky průběžně investovali přes 600 tis. Kč. Prošla generální opravou, olej z ní neteče, je funkční. V případě přestavby lze auto TATRA pořídit s nástavbou za cca 2 mil. Kč a více. Názor, že pořídíme auto na úvěr, není dobrý, neboť na leasing si berou auta především podnikaté, kteří mohou navýšené splátky kompenzovat ziskem. Nové hasičské auto je pouze o velkých nákladech, za které můžeme vyasfaltovat kus komunikace, nebo provést část vodovodní přípojky. Nebráníme se však dalšímu konstruktivnímu jednání.

Chtěl bych touto cestou apelovat na členy ROSY, především iniciátory dětského hřiště v Hlinovatkách a rodiče dětí, aby se konečně dokončilo. Počáteční elán byl veliký. Provedly se i zemní práce (bez projednání se ZM Rabí) a nyní se vše pozastavilo. Léto se přehouplo do druhé poloviny, studenti mají za sebou více jak půl prázdnin, tak ať si děti s rodiči ještě na podzim hřiště užijí.

Závěrem Vás chci informovat o uskutečněných stavebních akcích v Rabí. Byla dokončena rekonstrukce čp. 15 v Rabí, bývalé fary. Intenzivně se pracuje na lesní cestě v Čepicích a provede se oprava místních komunikací v Rabí u rybníku směrem k zahrádkám a na Budětice. Koncem srpna budou zkolaudovány dva byty v hasičské zbrojnici. V září a říjnu musíme podat žádosti o proplacení finančních prostředků z dotačních grantů a Plzeňského kraje.

Vážení občané, tímto bychom Vás chtěli oslovit a požádat o hlasy v nadcházejících komunálních volbách. Domníváme se, že je za námi vidět kus odvedené práce za předchozí volební období, kdy jsme dokázali vyzískat přes 50 mil Kč z dotačních grantů. Jsme si vědomi rezerv, zlepšení komunikace s občany, trpělivě naslouchat názorům ad. Občané, především mladí lidé však musí především mít zájem o dění v obcích a být nápomocni. V září bude zveřejněn kompletní volební program naší nezávislé kandidátky.

A proto platí staré české přísloví: „Když se ruka k ruce vine, tak se dílo podaří“, „Není člověk ten, aby se zachoval všem“ nebo „Starosta je od slova starati se“.

Předem děkuji za důvěru, věřím ve zdravý rozum a životní optimismus. Přeji Vám pevné zdraví a příjemné prožití zbytku léta, plného slunných dnů.

Milan Leopold – starosta města Rabí

ZKAZKY STARÝCH ZBROJNOŠŮ PÍŠE: MUDR. PAVEL VOSKA

Nezralé maliny

Ten povzdech „*To byla doba her a malin nezralých*“, který vložil E. Rostand do úst Cyrana z Bergeracu, přesně navozuje i mé nostalgické vzpomínky na mládí. V mysli se proto hroužím do doby mého dětství a zažívám opět ten krásný, zdánlivě bezstarostný život, který se odehrával na sklonku těch „temných“, pro mě ovšem skvělých, let padesátých.

Rábí, co se dětské populace týče, bylo rozděleno přísně regionálně a byť jsme se samozřejmě všichni někdy scházeli při společných aktivitách školních, sportovních a jiných, jednotlivá společenství byla přece jen odlišná.

Tak například měšťáci žili v tvrdém samoděržaví, které ovládal pevnou rukou Vašek Hejpetrů, zvaný „*Pán*“. Kázeň svých poddaných upevňoval nekompromisně. Byl jsem svědkem toho jak Pepík Hlavatý byl pro odepření poslušnosti přinucen za trest holou rukou rozmáčknot čerstvý husinec, tedy husí exkrement, abychom si rozuměli To byla, pane, autorita! Jeho moc však končila na hranicích regionu a na nás, židovské ani na dvorské gebíry neměl. Ve Dvoře pobývala poměrně velká skupina dětí všeobecně zvaná „*Dvorská chudina*“, která si žila v podobné pospolitosti jako svého času společnost husitská. Z tohoto kadlubu pak samozřejmě krystalizovali jen ti nejzdatnější jedinci, kteří se potom stávali přirozenými „*vůdci lidu*“. Jedním z nich byl třeba Pepa Linzmajer. Narodil se jako vytožený kluk poměrně pozdě po třech holkách a starý Linzmajer se v něm viděl. Pepánek rostl tak trochu jako dříví v lese, ale i díky konkurenci ve skupině se z něj stal správný kluk. Pro lumpárny sice nešel daleko, taky ve škole měl problémy přizpůsobit se drilu, ale nakonec z něj vyrostl zodpovědný a přímý člověk, který i své nemalé životní trable řešil s nadhledem a s typickým, jemu vlastním, suchým humorem. A takových typů tam bylo víc. S jedním takovým sdílím už dvačtyřicet let společnou domácnost, tak mi věřte, že vím o čem mluvím.

Jiná situace byla v Židovnech, kde nás bylo poměrně málo a jen na prázdniny jsme se rozrůstali o luftňáky, kteří nás

sympaticky doplňovali. Zde, řekl bych, byla již v zárodku zavedena demokracie řeckého typu, kdy většina rozhodla, zda se půjde skákat u Zemenů z vodru do perny do sena (to byla oblíbená zábava), nebo se bude tamtéž v lochu na hromadě brambor provozovat divadelní představení, do kterého každý přispěje svou invencí, či jen tak blbnout, uschovat a hledat poklad v jeskyni na úpatí Líšné a podobně. Mimochodem, ta jeskyňka, nyní skrytá pod nálety, se nám tehdy zdála obrovská, ale po těch letech se nějak podivně zmenšila.

Inu to je ta relativita, kterou přináší ubíhající čas. Inspirováni všeobecnými událostmi pořádali jsme sportovní olympiády. Za disk posloužil kus střešní tašky, kouli nahradil valoun přinesený z řeky. Vytvořili jsme i doskočiště pro skok daleký a vysoký. Skákal se ne do písku, ale do pilin a kdo si myslí, že dopad byl nějak zvlášť měkký, tak ten ať si to zkusí. Zimní palčáky vycpané senem posloužily jako boxerské rukavice a těmi jsme se mydlili hlava nehlava až do první krve z nosu. A kdeže se to všechno provozovalo? No přece na Hlinovatkách, v té oáze sportu a fotbalu zvláště.

Věnovali jsme se ale i uměleckým činnostem. Kromě zmiňovaného divadla běžela keramická dílna. Hlíny bylo dost, ale protože jsme neměli kde své výtvary vypálit, za čas se zase obrátily v prach. S Tomíkem Kůsů „*ktej už tehdy byl zručný kreslíř, jsme vytvořili z dnešního pohledu jakýsi komiks (tehdy u nás ještě nic takového neexistovalo) inspirovaný oblíbenými Verneovkami. Celé to bylo provedeno na toaletním papíře a tak se taky nedochoval. Byly ovšem i klukoviny, za které bychom asi zasloužili pořádný výprask.*

To takhle jedno klidné poledne, kdy jsme se s Vaškem Zemenů věnovali krajinomalbě v plenéru, jsme našli na louce u kanálu nevybuchlou světlíci. Samozřejmě, že mě hned napadlo ji odpálit. Provedli jsme to v chodbě u Zemenů pomocí zapálené prskavky. To byla řacha! „*Strýc*“ Zemen, který odpočíval ve své oblíbené poloze leže na zemi v kuchyni, vyskočil

jak čert z krabičky, bílá stěna na chodbě začouzená, já na krku popáleninu od oharku, Vašek s popelem v očích, jinak nic. No a těch facek. Samozřejmě, že to mohlo dopadnout daleko hůř.

Existuje ovšem jedna rábská aktivita, které jsem se bohužel nemohl zúčastnit a dodnes mě to mrzí. Mám prostě pocit, že jsem o něco přišel a jsem tím ochuzen. Jde o takzvané pastevectví.

V mých očích to nebylo jen vyhnat krávu či kozy na pastvu. Tato činnost v sobě skrývala i jisté prvky iniciační, které mají člověka připravit řádně do života. Tam se zakoušely prvně všechny neřesti, které, ač zakázány, nesou s sebou ten sladký pocit poznání. Asi tak jako Adam a Eva v Ráji, když kousli do zakázaného jablka a přiblížili se tak bohům, vědouce dobré i zlé. Pastevcí se zhusta oddávali kouření tabáku, karbanu, zde se také konaly nesmělé erotické kontakty s druhým pohlavím neboť pastevectví bylo koedukované. To vše bylo známo i učitel-skému sboru, a proto na tyto průkopníky svobody byly pořádány zátahy a šťáry, cigarety zabavovány a věc řešena sníženými známkami z mravů. Kdepak ale na pastevece!

Vždy se našel způsob, jak propašovat kuřivo a pokračovat v zakázané činnosti. Když se naše máma, která tehdy dělala družinářku, ptala Jardy Kopalů zvaného, Ezaur: „*Tak co, ještě kouříš?*“, odpověděl jí bezelstně: „*Prosím, od toho posledního průseru si dávám pozor*“. Podobnou otázku Ládík Bláhů pak s nonšalancí sobě vlastní odbyl sentencí: „*Jo milá zlatá, co se v mládí naučíš*“. Mohl si to konstatování dovolit, neboť prokazatelně kouřil od svých šesti let. To spojení s dobyt看em v sobě určitě muselo mít nějaké kouzlo, protože když jsem jednou viděl Libku Dudů, jak elegantně se psem Míšou vede na pastvu jejich krávu, řekl jsem si: ta a žádná jiná! No a výsledek je nabíledni.

ŠUMAVŠTÍ MUZIKANTI

NAPSAL: Bohumil ZÍKA „Kronika rodu Zíků“

Kapitola jedenáctá: *Pojednává o krachu cirkusu Barum a i dalších strastech v naší rodině a jiných událostech.*

Pan stavitel měl občas nějakou menší zakázku, neboť nebylo lidí, kteří by se pustili do velké stavby, na to neměli peníze. Zaměstnával také pokrývače, jménem Šandara, který docházel do Nezdic ze Soběšic. Je-
nomže Šandara už přicházel většinou nalitý jak štětka, takže panu staviteli mnoho nepomohl. Nemohl jej pustit v takovém stavu na střechu.

Jednou, když zase přišel, jak zákon káže, poslal jej stavitel domů. Netrvalo však ani hodinu a tu se milý Šandara opět objevil na scéně. Tentokrát pro změnu mokrý jak zevnitř, tak navrch, voda z něj jen kapala, prostě jako hastrman. Stavitel, jak jej spatřil, spráskl ruce a povídá: *"Ježíšmarjá, Šandaro, co jste to zase vyved? Dyť jste jako hastrman."* *"Ale,"* povídá Šandara, *"minoula mě lávka a tak jsem spadl do potoka."*

Toho dne si už Šandara na rum nevydělával a tak sušil dvě věci: šaty a hubu. Od té doby se také mezi muzikanty, když někdo něco z not hned nezahrál, říkalo: *"Voni se ho ty noty minouly."*

Když jsem se zcela pozdravil, nic jiného nezbyvalo, než pilně cvičit. Frantík jsem měl co dohánět. Hrál i na klavír, který ho velmi zajímal a bavil a dodnes ho nepustil.

V zimě roku 1932 podepsal otec smlouvu s cirkusem Kiewning, jenž přezimoval v Berlíně. Všechno bylo v pořádku, kapela pohromadě já s bratrancem Frantíkem jsme také měli vyrazit s partou. Ovšem vypadalo to tak na druhé housle. Přišlo jaro, den odjezdu se blížil, čekalo se pouze na telegram, který nám měl oznámit den nástupu. Pošta žádná, ostatní cirkusáci již alespoň čtrnáct dní pryč. Nakonec přišel kratičký dopis: Ředitelství cirkusu Kiewning sděluje s politováním, že nemůže letos vámi podepsanou smlouvu splnit, ježto z finančních důvodů není možno letos vyjet. V případě, že by nastalo nějaké zlepšení a cirkus bude moci vyjet, bude vám včas oznámeno. Podpis... A šok! Jako kdykoli předtím, i tentokrát naše babička, která už za života dědy takové situace prožila, zachovala klidnou

hlavu. *"Tak holt se nedá nic dělat,"* povídá, *"kluci ať pořád dál cvičí a ty, synu,"* obrátila se na tátu, *"práci stejně nenajdeš, cirkus už taky nevyjede, to já znám, tak budeš chodit se mnou a nosit druhou krosnu, stejně to nestačím všechno sama. Kšeftu mám víc než dost, tak nák bylo a zase nák bude. Tak to zas budem dělat tak, jako jsme už spolu chodili a přitom sobě taky nákej ten kšeftík uděláš pro tu firmu."*

Jak babička řekla, tak i bylo. Je-
nom občas, když musel otec za objednávkami pro firmu Vencovský jet, ho zastoupila maminka. O nás kluky se starala teta Anna. Protože sama neměla děti, měla pro naše klukoviny pochopení, až nám to bylo na škodu. Jak babička řekla sama tetě, nechala nás docela zvlčit.

Chodili jsme v létě s otcem do lesa, a to jak na dobývání pařezů a polomů, prostě na to, co nám hajný vyká-
zal. Nadělali jsme zásoby dřeva na zimu. Uhlí se ještě tehdy nekupovalo. V té době už také rostla další generace cirkusáků, mezi něž jsme se i my dva mohli počítat. V každé chalupě se ozývaly zvuky nástrojů, trubek, houslí, klarinetů nebo pozounů. Objevovali se dobří hudebníci, ať už to byl Josef Uhlík, Rožánek Ferdinand, syn starého Rožánka, Frantík Život (ten již byl ve světě) bratři Michálkové, Vašek Janout, Bedřich Hlaváč, Vašek Voldřich a hodně dalších. Přesto všechno zasluhuje obzvláštní zmínky Frantík Život, který bydlel v Potočině. Kdykoli jste šli okolo chalupy, kde Frantík žil, tak jste jej slyšeli vytrubovat a cvičit, ten snad za den ani minutu neprozahálel. Poměrně obtížné Arbanovy etudy ovládal již jako mladý trumpetista dokonale, techniku měl vskutku brilantní. O přednesu a výdrž ani nemluvě. Výdrž předvedl o něco později, když jsme spolu byli u cirkusu Knie ve Švýcarech. To už byl jako solista v sedmadvacetičlenné kapele pod taktovkou mého otce. Ještě dnes, a to má o nějaký ten křížek více než já, nedá trubce pokoj a rád si, jak mi sám důvěrně sdělil, sám pro sebe

zahraje. Manželka již mu zemřela, a tak jako řada jiných, které postihl stejný osud, je sám, synové jej sice jezdí často navštívit, ale přesto, jak se říká, poustevníci. Nu a tak mu zbývá jen ten zamilovaný nástroj. Vždyť s ním také ve světě vydělal spoustu peněz. Rád si za ním občas také zajedu a srdečně si popovídáme, ale to je tak jednou do roka. Před nedávnem jsme spolu počítali, kolik vlastně bylo v Nezdicích za našich mladých let muzikantů a dospěli jsme přímo k neuvěřitelnému číslu, tj. k devadesátce.

Vždyť se říkávalo: Jdeš-li po Nezdicích, tak po levé straně silnice se ozývají zvuky nástroje z každé chalupy a jdeš-li zpět, tak zase z druhé strany totéž. Kapelníků sice nebylo třicet, jak jednou řekl z legrace Rudolf Oudes, ale i tak jich bylo víc než dost. Ferdinand Rožánek, František Růžička, František Marek, Karel Vápeník, František Koral a zase jeden František Marek a otec Bohumil Zíka. Byli zde ovšem i kapelníci z jiných vesnic a okresů, jako Filip, Voříšek, Gabriel z Cehnic, Polata, Švarc ze Zdíkova, Trnka z Rozsedel, Liška z Podhrází, Junek František z Malče a celá řada dalších, kteří jezdili k takzvaným myšotám, jak cirkusáci nazývali malé cirkusky. Ale s přibývajícím počtem samozvaných kapelníků, vzrůstala také konkurence mezi nimi, zvláště pak proto, že cirkusů již nepřibývalo, spíše v důsledku špatných obchodů ubývalo. Hospodářská situace se stále zhoršovala ve všech státech Evropy. Bylo třeba, aby kapelníci sami psali svoje nabídky na jednotlivé cirkusy. Tudíž nyní vznikla situace docela obrácená.

Teď si mohli páni ředitelé již zaměstnance vybírat a kdo se nabídl levněji, ten vyhrál.

Z NEJSTARŠÍCH DĚJIN ŠKOLY V RABÍ

- zpracovala Božena VOKATÁ -

OMLUVA

V červnovém čísle Rábských novin došlo k nepříjemnému nedopatření. Ve výčtu technických pracovníků a školníků na zdejší škole chybí jméno Alžběty Touchové, která vykonávala tuto práci několik let.

Tímto se jí velmi omlouvám a i jí jistě patří velký dík za to, v jak nelehkých podmínkách tehdy pracovala.

-bv-

Školní družina při ZŠ v Rabí

Brzy po skončení 2. světové války nastala větší zaměstnanost žen a s ní i problémy, kdo se postará o děti, o které převážně pečovaly ony. Řešení se našlo: pro batolata byly zřizovány městské nebo závodní jesle, dokonce se objevily i celotýdenní, kde nejmenší dětičky trávily bez rodičů celý pracovní - tehdy ještě šestidenní týden!

Rozšířil se i počet mateřských škol také městských nebo závodních. Horší situace byla na venkově. Jen v málo obcích fungovaly zemědělské útulky, které však trvaly jen přes sezónní práce na poli. Byly samozřejmě bez stravování. Teprve později i na venkově se zřizovaly mateřské školy se zabezpečením celodenní stravy - platilo se podle příjmu rodičů.

Nejhorší situace nastala u školáků. Po skončení vyučování z nich byly děti ulice s výjimkou těch rodin, kde měli babičky na hlídání. Proto se často na různých shromážděních žen ozývaly hlasy po nějakých zařízeních, kde by děti po vyučování byly zabezpečeny do doby, než se jejich rodiče a zejména matky vrátí ze zaměstnání. Vzpomínám si na jedno takové vystoupení paní Věry Koppové na velkém aktivu žen v Horažďovicích, která měla problémy se svými třemi chlapečci. Její maminka paní Járová měla obchod v domě p. Mojžešíka a navíc se s ní starala o nemocného otceválečného invalidu. V podobných těžkých situacích se ocitlo mnoho dalších žen.

Bohužel teprve až ve školním roce 1960/61 byla při zdejší škole zřízena Družina mládeže, později se ustálil název Školní družina (ŠD). V září byla umístěna v předsálí kulturního domu, od října pak ve třídě domu č. 4, tzv. "chaloupky" s okny do náměstí (dnes je majitelkou paní Trinkiewitzová).

Jako vychovatelka zde pracovala Barbora Korsová z Plzně. Po ní 6. března 1961 nastoupila paní Božena Vosková, maminka dr. Pavla Vosky. Spolu jsme se dělily o třídu až do června 1963. Družina bývala většinou umístěna tam, kde byli prvňáčci. V poledne odešli na oběd do jídelny a vrátili se, když už v jejich třídě skončilo vyučování i starším dětem a pak už třída patřila jim. Nebyl to však žádný přepych, většinou si musely děti vystačit se skříní na hry a knihy, ve větších třídách mívaly i koutek s kobercem na válení.

Ve školním roce 1963/64 přešla paní učitelka Vosková do funkce zástupkyně ředitele a do družiny na tento školní

*Jedna z prvních vychovatelek ŠD paní Božena Vosková.
Dnes už mnozí její svěřenci opatrují vnučata.
Šk. rok 1961 - 62.*

rok nastoupila Helena Hnůtová, dcera paní Heleny Chmelíkové, v té době kuchařky ve školní jídelně. Ona ani její nástupkyně Eva Forejtová v dalším škol. roce 1964/65 neměla potřebné pedagogické vzdělání, vychovatelka bylo v té době ještě nedostatek. Přesto škole velmi obětavě vypo-mohly.

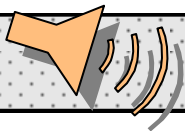
Paní Forejtová o své práci ve ŠD píše:

„ŠD byla na náměstí v 1. patře obecního úřadu. Na obědy jsme chodili do školní jídelny v č. 17. Vedoucí tam byla paní Božena Hrabová, moje maminka. Děti měly rády její vyhlášenou rajskou omáčku.

Po obědě jsme chodili při hezkém počasí na vycházku po okolí. Za špatného počasí jsme zůstávali ve třídě a děti si buď hrály různé společenské hry nebo rády poslouchaly čtení různých příběhů a pohádek - to se kolem mne sesedly do kroužku a ani nedutaly.

V zimě jsme sáňkovali nebo jezdili na umělohmotných pytlích vycpaných senem. Někdy nás přišel navštívit pan učitel Kubernát a vyprávěl dětem o zvířatech nebo také pan učitel Milan Pokorný - ten se dětem také hodně věnoval.“

Pokračování příště

POZOR: Vývoz komunálního odpadu od června 2014
1x14 dní (čtvrtek ráno v lichém týdnu).

Chalupáři, máte zaplacený poplatek za odpad ?

POPLATKY ZA ODPADY V ROCE 2014

31. ledna 2014 skončila platnost vydaných známek na popelnice. Občané a chalupáři si mohou nové známky vyzvednout na MěÚ Rabí, po zaplacení poplatku (500,-Kč trvale žijící občan a cizinec, 500,-Kč trvale neobydlený rekreační dům). Nová známka bude platit od 1.2.2014 do 31.1.2015.

POPLATKY ZA PSY V ROCE 2014

Občané jsou povinni zaplatit za svého psa poplatek do 31.1.2014. Poplatek je stanoven ve výši 60,-Kč za 1 psa, za každého dalšího je 90,-Kč. Důchodci mají slevu na 1 psa - platí 30,-Kč. Vybíráme poplatky společně s odpady.

**PEJSKAŘI, VENČÍTE-LI PSY V OKOLÍ HRADU A V OBYDLENÝCH ČÁSTECH MĚSTEČKA, NEZAPOMENE-
TE PO NICH TAKÉ UKLIDIT !**

Zveme všechny občany a návštěvníky města na výstavu sbírky starých pohlednic dokumentujících hrad Rabí a jeho okolí. Přijďte **do galerie ve II. patře MěÚ Rabí** v otevírací době infocentra. Vstupné je dobrovolné.

Souběžně zde probíhá výstava maleb Ludmily Eignerové.

Oslavenci v září 2014

85 let Vojtěch NAUŠ Bojanovice

Zemřeli:

29.7.2014 Miroslav Vrchotický, Sušice
3.7.2014 Jiří Leopold, Rabí

Vyslovujeme pozůstalým upřímnou soustrast.

Narodili se:

7.7.2014 Lukáš Chlan, Rabí
24.7.2014 Elen Kraucherová, Rabí
24.7.2014 Františka Houdková, K. Hory

Blahopřejeme k narození dítěte.

Infocentrum & knihovna

Pracovní doba květen-září
Út - Ne 9-16 hod.

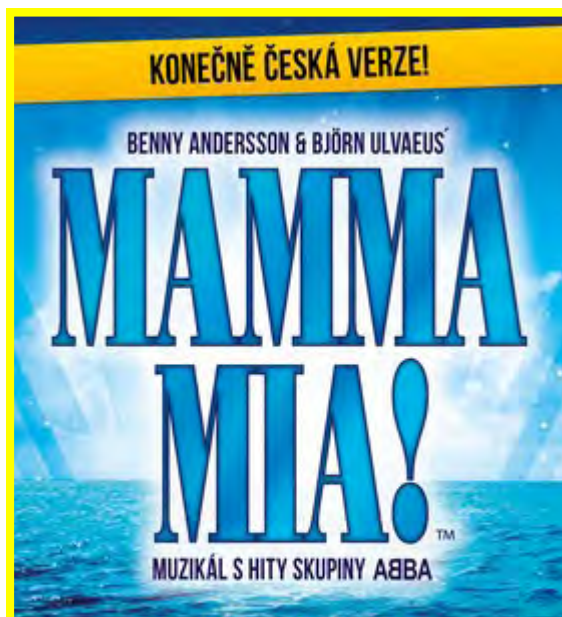

GALERIE MĚSTA RABÍ

červenec - říjen 2014

Roman LIŠKA

*Rabí
ve
starých
pohlednicích*

JEDEME do Prahy 22.2.2015
Hlaste se na MěÚ a v Infocentru
cena: 900 Kč

SPORT

Vážení sportovní přátelé,

ruku v ruce s neodvratitelným koncem letních prázdnin se blíží naopak jeden kýžený začátek. Nejedná se o nic jiného než o start nové sezóny domácích fotbalových soutěží napříč všemi úrovněmi.

Nás bude zajímat především liga nejvyšší, ve které budeme sledovat a podporovat své oblíbené týmy v boji za domácím titulem, ale bezesporu také vstup budětického FK 2012 do fotbalové III. třídy, do které si na jaře vybojoval celkem suverénní postup. Vzhledem k tomu, že se tento úspěch podařil hned ve druhé sezóně od založení zmíněného oddílu, bylo potřeba jej náležitě oslavit. A protože jsme (Budějovice) postoupili s luxusním bodovým náskokem, probíhaly oslavy s velkým předstihem a několika náročnými reprízami.

Derniérou oslav postupu byla určitě skvěle připravená dokopná, které se zúčastnili i někteří fanoušci z Rabí. Poté už se myšlenky nás všech velmi rychle přesměrovaly na novou sezónu v nové soutěži, do které vstupujeme s náležitým respektem. Tomu pochopitelně musela odpovídat i předsezónní příprava, která byla, vzhledem k brzkému startu III. třídy, časově velmi omezená. To ovšem nebránilo trenérovi Zbyňkovi Chmelíkovi, aby připravil a spolu s týmem uskutečnil tradiční soustředění na Železné Rudě. Po něm už následovalo jen pár tréninků zaměřených především na fyzickou připravenost a tři přátelská utkání, ve kterých jsme se snažili navázat ne herní pohodu, která nás „vyprovodila“ ze IV. třídy.

Rozpis zápasů – podzim 2014

Budějovice – Švihov	10.8. 13:00	NE
Dešenice – Budějovice	16.8. 17:00	SO
Železná Ruda - Budějovice	23.8. 17:00	SO
Budějovice – VelkéHydčice	30.8. 16:00	SO
Kašperské Hory – Budějovice	6.9. 14:00	SO
Budějovice – Zavlekov	13.9. 16:00	SO
Hartmanice – Budějovice	20.9. 14:00	SO
Budějovice – Bezděkov	27.9. 16:00	SO
Velhartice – Budějovice	4.10. 16:00	SO
Budějovice – Svěradice B	11.10. 16:00	SO
Milčice – Budějovice	19.10. 15:30	NE
Budějovice – Týnec	25.10. 14:30	SO
Žihobce – Budějovice	1.11. 14:00	SO

Proti sušickému C mužstvu, s nímž jsme herní přípravu začali, jsme předvedli celkem solidní výkon.

Ti z vás, kteří na utkání byli osobně, viděli, že herně to bylo skutečně povedené, ale zároveň zjistili, že je třeba hodně zapracovat na celkové psychice týmu a jeho verbálnímu projevu během zápasů. Nevím, jestli se jednalo o přemotivovanost nebo jen o momentální zkrat, ale situace, které se během uvedeného zápasu odehrály, na rábské hřiště určitě nepatří, a to i přes fakt, že jsme na podobné scény byli zvyklí z předchozího působení místního Sokola.

Zápas jsme vyhráli 3:2, ale soupeř, v jehož dresu odehrál skvělé utkání Vít Dušek, nás rozhodně pečlivě prověřil. Další víkend jsme vyrazili na Memoriál Karla Hlavatého do Velkého Boru, kde jsme sehráli dvě utkání s Malým Borem (2:2, 6:7 po penaltách) a Svěradicemi (1:2), a ačkoliv jsme zde obsadili čtvrté místo ze čtyř účastníků, neodjížděli jsme zklamaní. Především hra, jakou jsme se zde prezentovali proti silnějším soupeřům, byla příslibem do dalších bojů.

Sluší se uvést, že memoriál vyhrálo družstvo z Malého Boru, v jehož dresu odehrál velmi dobrý turnaj i jeden rábský odchovanec - Vašek Hozman z Bojanovic. Taková byla příprava a jde se na to! Fotbaloví patrioti v Rabí budou v nové sezóně zřejmě postrádat přestřelky se Soběšicemi nebo Nalžovskými Horami, ale věříme, že proti novým soupeřům, jakými budou např. Švihov, Žihobce, Velké Hydčice, Bezděkov..., Vás diváky zabavíme minimálně stejně tak, jako tomu bylo v loňské sezóně. V té nové se budeme těšit na Vaši přízeň, kterou, doufám, nezklameme. Přijďte nás podpořit, budeme Vás potřebovat!

David Homolka

Ze zápasu se Sušicí. Těsně před soubojem legend:
Zbyňěk Chmelík × Vít Dušek

CO SE DO NOVIN SKORO NEVEŠLO....

MACHSTAV
FOUKANÉ IZOLACE - DPLÁSTĚNÍ NAL - PUR PANELY - TRAPEZOVÉ PLECHY

Jste mezi těmi, kteří řeší podobné problémy?...

Trápí vás vysoké náklady za vytápění vašeho domu?
Když v zimě přes noc vyhasne kotel, máte doma ráno chladno?
Dělají se vám rampouchy na okapech a vzlíná voda po fasádě?
Máte doma plísně na stropě a v koutech nad okny?
Přehřívají se vám v létě místnosti pod stropem v horních patrech?
Máte slabou nebo špatně položenou izolační vrstvu?
Hledáte řešení jak efektivně zateplit vaši novostavbu?

Řešením je zateplení – fukanou minerální izolací**Společnost MACHSTAV vám nabízízdrma !**

- Osobní návštěvu technika spojenou s prohlídkou objektu
- Vyhodnocení stavu zateplení objektu
- Návrh na řešení případných problematických míst
- Kalkulaci nákladů na opravu zateplení
- Kalkulaci návratnosti investice
- Realizaci opatření dodatečného zateplení stropů
- Kontrolu stavu zateplení objektu po realizaci - termokamera
- Kvalitní materiál od největších výrobců izolačních materiálů
- Kvalitně odvedenou práci za rozumnou cenu!

MACHSTAV s r.o.
Okružní 374/19
Dobronín, 588 12

Technicko obchodní
poradce

Bc. Jiří Hůzl, DiS.

Mob: 601568700

izolace@machstav.cz

www.machstav.cz

poradte se
s odborníky:

Domluve si
bezplatné posouzení
vašeho domu co
nejdříve !!

**ZAMĚŘENÍ SE
PROVÁDÍ ZDARMA**

Provozní doba
pošta Rabí

Po – Pá 8-9 14-16

Provozní doba ZKD
Rabí červenec-srpen

PO	7 - 12	
ÚT	7 - 12	13 - 17
ST-PÁ	7 - 12	13 - 16
SO	9 - 16	
NE	10 - 15	

Zdravotní středisko
Žichovice

MUDr. J. Vycpálek

Po 7-12 Čt - 13-18
Út 7-12 Pá - 7-12
St 7-12

MUDr. E. Chocová

Po 8-10 Čt 14-18
Út 8-11 Pá 7-12

MUDr. P. Kyrál

galerie
**BR
AN
KA**

od 17.8.-
27.9.2014

Výstava obrazů v galerii Branka
Sušice

„Indie v portrétu“

Alena Kraucherová

SLOVO ZÁVĚREM

*„ HISTORII SVOBODNÝCH LIDÍ NEPIŠE NÁHODA, ALE VOLBA. JEJICH VOLBA! “
DWIGHT D. EISENHOWER*

Vydává Rábský okrašlovací spolek ROSa
Sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí, IČO: 22866663
Vychází 6x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.
Šéfredaktorka: Eva Dušková
Adresa redakce: Rozsedly 20, 342 01 Sušice, tel.: 724 296 137
rabskenoviny@seznam.cz, www.rosarabi.wz.cz
Redakce: Marie Jamrichová, Drahomíra Houdková
Grafická úprava: Eva Dušková
Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma.
Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300
E-noviny, **ke stažení** a odebírání také na webu: www.mestorabi.cz
Uzávěrka příštího čísla je **10. října 2014**